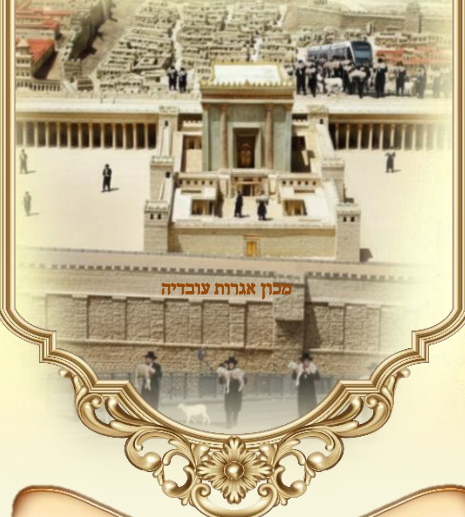

ר"ת	מוצאי שבת	כניסת שבת
19:37	18:58	17:48
19:37	19:00	18:05
19:37	19:00	18:06
19:37	19:00	18:06

הזמנים לפי לוח שנה של ישיבת ברכת ה' חוץ מטבריה

הדר הבית והמקדש

בעידוד ח"ם ועזלי הדור

הר הבית והמקדש בפרשה

הדר' אליהו ה' הי"ז

"ביום השמיני עצרת תהיה לכם: פר אחד איל אחד" וכו' (פנחס כט לה)

בית המקדש הוא מקום שבו מתגלה מלכות ה' בשלימות, ומתי מתגלה השלימות כשגם האומות מודים בגודל ה' ואלהותו, וזה כאשר הם באים להתחלל בחר הבית ולבקש את בקשותיהם, כמו שנאמר "והביאותים אל ה' קדשי ושמתים בבית תפילי עולתיהם וזבחייהם לרצון על מזבחי כי יגמ' לגויים שבאים להתחלל שם, וזה שפירט שלמה המלך בתפילתו ש' קיבילה, (מלכים א', ח, לח-ג) "כל תפלה כל תחנון אשר תהיה לכל האדם לכל ועמך ישראל אשר ידעון איש נגע לבבו ופרש כפיו אל הבית הזה: ואתה תשמע השמים מכון שבתך וסלחת ועשית ונתת לאיש ככל דרכיו אשר תדע את לבבו כי אתה ידעת לבדך את לבב כל בני האדם: למען יראוך כל הימים אשר הם חיים על פני האדמה אשר נתת לאבותינו: וגם אל הנכרי אשר לא מעמך ישראל הוא ובא מארץ רחוקה למען שמך: כי ישמעון את שמך הגדול ואת ירך החזקה וזרעך הנטויה ובא והתחלל אל הבית הזה: ואתה תשמע השמים מכון שבתך ועשית ככל אשר יקרא אלך הנכרי למען ידעון כל עמי הארץ את שמך ליראה אתך כעמך ישראל ולדעת כי שמך נקרא על הבית הזה אשר בניתי".

ובמשנה (מסכת שמחות פרק ו משנה יא) "מי שיש לו חולה בתוך ביתו ואומר לו השוכן בבית הזה ירחם עליי, מיד מעשה באשה אחת שחלתה בתה ועלתה והקיפה ולא זזה משם עד שבאו ואמרו לה נתרפתה, מי שאבד אבדה ואמר לו השוכן בבית הזה יתן בלב מי שמצאה ויחזירה לך מיד מעשה באלעזר ובחנניה ובחזקיה בן גרון שאבד לו ספר תורה שלו לקוחה במאה מנה ועלה והקיף ולא זז משם עד שבאו ואמרו לו נמצא הספר תורה. שמתחלה לא בנאו שלמה אלא על תנאי שכל מי שיש לו צרה יבא ויתפלל עליה (מלכים א' ח' ל"ז) רעב כי יהיה בארץ דבר כי יהיה, שדפון ירקון ארבה חסיל כי יהיה כי יצר לו אויבו בארץ שערו, כל נגע כל מחלה, כל תפלה כל תחנה אשר תהיה לכל האדם אין לי אלא ליחיד לצבור מנין? תלמוד לומר **וגם אל הנכרי** אשר (יבא) וגו' אשר תהיה לכל האדם יכול אפילו מבקש בנים אפילו מבקש נכסים ולא טוב לו ת"ל אשר תדע את לבבו וגו' מה שטוב לו תן לו, כי אתה ידעת לבדך את לבב כל בני האדם, ומנין שלא יחזיקו במרדך? שנא' (שם) אשר ידעון איש נגע לבבו ופרש כפיו אל הבית הזה". עכ"ל המשנה.

מהמחשבה למדנו על הבדל מהותי בין יהודי שבא להתפלל לגוי שבא להתפלל, שיהודי שבא ומתפלל מקבל את בקשתו רק אם זה טוב לו, אבל ואם זה טוב לו זה מובטח ויזכה ויחזק בקשתו, לעומת זאת גוי שבא ויבקש מקבל גם אם זה טוב לו, וזה מדייק מהלשון של שלמה המלך **וְעוֹשֵׂת כָּכָא אִשְׂרָא אֱלֹהֵי הַנְּכֹרִי**,

לְעֹמֶת זֹאת בָּחַג שְׁמִינִי עֲצֵרֶת ה' רֹצֵה לְהַתִּיחֵד אֶךְ וְרַק עִם עַם יִשְׂרָאֵל, וְלִכְן צִוִּיהָ ה': "בְּיוֹם הַשְּׁמִינִי עֲצֵרֶת תִּהְיֶה לָכֶם: פֶּר אֶחָד אֵיל אֶחָד" וכו' (פנחס טו לה), וביאר רש"י וז"ל: עֲצֵרֶת — עֲצָרוּ מִלְּצֵאת, מִלְּמַד שְׁטֵעוֹן לִיְהוּדָה; וּמִדִּרְשׁוֹ בִּאגְדָה לִפִּי שֶׁכֵּל יְמֹת הַהֵיגֶל הִקְיָבוּ כִּנְגַד שְׁבַעִים אֲמוֹת, וּבִבְאִין לֵלֶכֶת, אָמַר לָהֶם הַמָּקוֹם בִּבְקֶשָׁה מִכֶּם עָשׂוּ לִי סִעֻדָּה קִטְנָה כְּדִי שֶׁאֶהְיֶה מִכֶּם (סוכה נ"ה): פֶּר אֶחָד אֵיל אֶחָד. אֵלוֹ כִּנְגַד יִשְׂרָאֵל, הִתְעַכְבוּ לִי מִקֵּטַע עֹדֵר, וְלִשְׁוֹן הַחֵב הוּא הַזֶּה, כְּבָנִים הַנִּפְטָרִים מֵאֲבִיהֶם וְהוּא אֹמֵר לָהֶם מִשְׁעָשׂוֹת עָלֵי פִרְשָׁתָם, עֲבָדוּ עִמִּי יוֹם אֶחָד, מִשָּׁל לַמֶּלֶךְ שֶׁעָשָׂה סִעֻדָּה כּו', כְּדֹאֲיָתָא מִבִּסְכַּת סִכָּה (שם): עכ"ל.

אחרי שהבנו שבית המקדש היה מוכן גם לכל האומות, וזה כבודו של ה' שגם הם באים להכנע לפניו, אם כן אפשר להבין מה ראו חז"ל שחיברו את חג שמחת תורה – גומרה של תורה דווקא ביום שמיני עצרת? כיוון שהוא היום המיוחד דווקא לעם ישראל בבית המקדש ועבודת הקרבנות, וזה מכוון כנגד זה שלגוי גם כן אסור ללמוד תורה, שהרי שייכת את רק על ישראל, אבל אם נעמיץ קצת נראה שיש קשר בל ינתק בפרט בין עבודת המקדש ללימוד התורה הקדושה:

כתוב במשנה (אבות א, ב) דברי התנא הכהן הגדול שמעון הצדיק, "על שלשה דברים העולם עומד על התורה, ועל העבודה ועל גמילות חסדים", ועבודה זו עבודת הקרבנות כמובא במפרשים שם, והביא במלאכת שלמה וז': "ירושלמי פ"ד דתעניות ובפ' בני העיר. ומסיים התם עלה ושלשתן בפסוק א' 'ואשים דברי בפין בפין' זו תורה, 'ובצל ידי כסיתין' זו גמילות חסדים, ללמדך שכל מי שהוא עוסק בתורה ובג"ז זוכה לישב בצלו של הקב"ה, הדא הוא דכתיב מה יקר חסדך אלהים ובני אדם בצל כנפך יחסיין, **לנטוע שמים וליסוד ארץ** - **אלו הקרבנות**, ולאמר לציון עמי אתה' אלו ישראל. עד כאן. וביד פרק עשרים הדלכות סנהדרין סימן ז'. ובטור חושן משפט סימן א'. ובילקוט בספר שמואל רמז קמ"ה, על שלשה דברים העולם עומד וכו' רב הונא ב"ר פפא אמר מקרא מלא הוא **ועובדי פירשוהו**, 'נחית בחסדך' הרי בזכות חסדך, 'נהלת בעוון' הרי בזכות התורה, **אימתי תבסס העולם משבאו אל נוח קדשיך** ע"כ. ועייין על פירוש משנה זו בפרשה

אם כן מ' שחושב

זהר אנו בבב

כונטרס

בירור הלכתי, מקיף, הנותן מענה על כל ענפי העלייה לרצוצים להעמיק ולהבין את הדעות בנושא לאשרור ולהביע מ

החוברת מדברת לדורשי האמ

הסתפק בלימוד התורה ולא להשתדל לחדש את עבודת הקרבנות מפסיד בידיים את קיום העולם, שרק על ידי עבודת המקדש מתבשם העולם, ולכן כשם שכולם מבינים שצריך לשמור את כל התורה כך גם את המצוות הרבות שמקיימים בעלייה להר הבית חובה לקיים, וביום כיפור קראנו בקול "ותמלוך מהרה אתה ה' אלוהינו על כל מעשך, הבה צינו מוציך רבוב

קדושת המקום

דעת גדולי ישראל

תשובת הרדב"ו

הספר

זהר אנו בבב

בירור הלכתי, מקיף, הנותן מענה על כל ענפי העלייה לרצוצים להעמיק ולהבין את הדעות בנושא לאשרור ולהביע מ

החבורת מקיפה את כל ההלכות ואת כל הדעות בענין, ראשונים ופוסקים, לפטירת כל הספקות! החבורת בהסמכתו המלצת מו"ר ועשרי רבי חזקיהו הללויה, ומפורש כתוב **לדור דור**, שבכל דור ה' מולך שם, השאלה, מי הוא שבא להמליך את ה' שם? ! או שחושבים שיש מלך בלא עם? !

החבורת תיתן עם משל בתשלום רצינות סיוע

0815 ☎

למחפשיהם ללימוד רציני ומקיף

0583229745@gmail.com
A.O.Y
©
מצאנו
עיצוב:

סיפורים ומאמרים

ה'ר' עובדיה י. מוזק הספר אגרות עובדיה - המקדש בהר ציון

האם באמת 'הפיגועים והדם' בגלל שלא עולים להר הבית או להיפך???

השלטים שנתלו על הקיר בערב שבת תשפ"ד - ערב השביעי באוקטובר, היו צעקה אחרונה משמים שקראה לעם ישראל להתעורר מתרדמתו, הן מהוות כתובת זועקת ומאיימת, שהתנוססה על קירות המקום הקדוש ביותר לנו כיהודים, בתמונות הללו נראים שלטי ענק של ארגון הטרור חמאס, המונפים לעיני כל ברחבת הר הבית, ועליהם כיתובים מפורשים בערבית ובעברית: "הדרך לירושלים רצופה דם", הם כתבו שהדרך לירושלים אמנם רצופה דם אבל כל זה כאשר אנו בוחרים להפקיר את הקודש, אבל הדרך לירושלים היא יכולה להיות דרך של אור, של ישועה ושל ניסים גלויים כאשר נשוב באמת אל בית אלוקינו.

השלט הזה הונף ביום שישי שלפני השביעי באוקטובר, והקב"ה רמז לנו בביתו הגדול והקדוש, מיד לאחר חג הסוכות לאחר החג שבו היינו צריכים לעשות עליה לרגל והתעלמנו מהרמזים, אך לצערנו קרה מה שקרה וכל זה ע"מ שלא נעזוב את הר הבית של ה', שלא נפקיר אותו, אבל הרמז לא מובן לנו עדיין, כי כבר הבטיחה לנו התורה הקדושה "ולא יחמוד איש את ארצו בעלותו לראות את פני ה' אלקיך שלש פעמים בשנה", אך בעונות הרבים הגענו למצב שאנחנו לא מאמינים לתורה אלא רק "לאנשי ביטחון" שרחוקים מאוד מתורה ומצוות שחלקם אמרו שהמקום מסוכן, אבל זה לא יעזור כי התורה לא תשתנה בשום זמן ח"ו, ורק אם נקיים ציווי התורה נצל מאויבנו!!!

התכנון של אותה מלחמה, והעיד כן אחד מגדולי ישראל בדורנו שהוא מעורב עם אנשי צבא, ולא נפרט יותר מדאי, (מי שירצה יותר עדויות יראה בספר 'אגרות עובדיה המקדש בהר ציון' שהארכנו גם בזה), וממילא הטענה "מוטב לא לגעת בנושא הר הבית כדי לא לעורר מהומות" קרסה לחלוטין בשבעה באוקטובר, המהומות הגיעו עד אלינו, לתוך הבתים, אל יישובי הנגב והצפון, בלי שום קשר לשאלה אם עלינו להר או לא - אלא בדיוק להיפך: משום שהפקרנו את זירת הקודש המרכזית, שילמנו מחיר דמים נורא ברחובות ערינו.

ולכל הדברים שכתבנו יש עוד הרבה מאוד ראיות, אך נביא אחת מהן מתוך הספר 'אגרות עובדיה - המקדש בהר ציון': נאמר בתורה: "ולא יחמוד איש את ארצו בעלותו לראות את פני ה' אלקיך שלש פעמים בשנה" פירוש שבוכות עליה לרגל לראות לפני ה' אלקינו לא יחמדו שונאנו את ארצנו ולא יהיה להם שליטה עלינו, (וזה יהיה כאשר נהגבר על היצר הרע ונדרוש את בנין בית מקדשנו ואת קיום מצוותיו והקרכת רבנותיו כאשר ציונו ה' אלקינו), ומשמע שאם לא עולים לרגל שלש פעמים בשנה באים אויבנו והומדים את ארצינו, ואז בעוה"ר קרה מה שקרה מיד לאחר חג הסוכות, ואין זה בגדר עונש ח"ו אלא שהמצוה שבאים ועולים לרגל מגינה עלינו, ובכישולנו אנו מבטלים את מגינתו.

ולכן מוטל החוב על כל אחד לעשות את חשבוננו מה הוא גורם בעונו של ביטול השראת השכינה במעונו? נו, אבל מה באמת אנחנו עושים היום? לכאור אנחנו יוצאים בחורף לחזק את העם שדברי התורה אמיתיים, ושהתורה וקיום המצוות והאמונה בהקב"ה זה מה שמגין עלינו וכו', אבל כשהתורה אומרת מה מגין ושומר עלינו - ולא יחמוד איש את ארצו וכו' ושקיים המצוות בהר הבית שומר על עם ישראל, פתאום הכל אמת עד שמגיעים למצוות אלו של הר הבית ובית המקדש וכו' אנחנו נעצרים שם, וזה לא יגין עלינו או ישמור עלינו מאויבנו? ! הגיע הזמן לעשות חשבון נפש נוקב, האם נמשיך להאמין לאשליה של שקט מדומה או שנבין שאין שקט אמיתי בלי נוכחות של מלך מלכי המלכים במקומו? האם נמשיך לתת לאויבים להניף שלטי שגאה במקום שבו צריך להישמע שמע ישראל, או שנקום כאיש אחד, נלמד את ההלכות מדריקתו לעלייה בטהרה, ונתחיל לפקד את ההר בהמונינו?

השקענו כבר הרבה מאוד זמן על בחירת אתרוג שאינו אלא רק מדרבנן השנה הזאת (וגם בשנה הבאה, חוץ ממי שעולה להר הבית שם זה מדאי), האם לא נשקיע מעט זמן לכבוד ביתו של ממ"ה הקב"ה? רבבות נסנו לאומן למעלה משלושים שעות, האם לא נשקיע ששתיים להגיע לביתו של ה'? פתאום שם אין לנו זמן? אנחנו שרים ביום שמחת תורה שעות על הזכות שנפלה בחלקנו לסיים את התורה, אבל כבר סיימנו אותה כמה פעמים וכמעט חצי ממנה אנחנו לא קיימנו אפי' לא פעם אחת, אולי עכשיו הגיע הזמן שלא רק נקרא אלא נתחיל לקיים? כיצד אנחנו יכולים לרקוד בשמחת התורה, בזמן שאנחנו גוערים על אלו שדורשים לקיים את המצוות שבה, ואנחנו חושבים שהם משועממים... או קיצוניים?

ובגמ' בכתובות איתא גדולים מעשה צדיקים יותר ממעשה שמים וארץ... ואילו במעשה ידיהם של צדיקים כתיב - מכן לשבתך פעלת ה' מקדש ה' כוננו ידך. ופירש"י מקדש מעשה ידי צדיקים הוא. וכתב על זה בשו"ת דברי יציב (ח"ו חו"מ סי' פ"ז להאדמו"ר מצאנז): שהרי למרות שיש מקדש של אש, יבחר השי"ת לשכן שמו בבניין של מעשי ידי צדיקים... וע"ש שגם הוא כתב שאנחנו נבנה את ביהמ"ק בזה"ו, ולאחר ביאת המשיח יבנו בית שלישי הכתוב ביהזקאל, וכמו בבית שני שבנו אותו, ואח"כ בתקופת הורדוס סתרו ובנו יותר מפואר... להגיע לכל זה צריך שעם ישראל יתחיל להגיע להר הבית ומשם הכל יפתח ויסתדר...

התמונות שבצד שמאל, הם צולמו בהר הבית ממש ערב שבת קודש שמיני עצרת תשפ"ד (השישי באוקטובר 2023 למנינם), אינן עוד סתם תיעוד שגרתי של אירוע, הן מהוות כתובת זועקת ומאיימת, שהתנוססה על קירות המקום הקדוש ביותר לנו כיהודים, בתמונות הללו נראים שלטי ענק של ארגון הטרור חמאס, המונפים לעיני כל ברחבת הר הבית, ועליהם כיתובים מפורשים בערבית ובעברית: "הדרך לירושלים רצופה דם",

התמונות הללו חושפות את האמת המטלטלת והכואבת ביותר: האויב צעק את כוונותיו בקולי קולות, ממש מעל לב ליבה של האומה, שעות ספורות לפני האסון הנורא של השבעה באוקטובר, בעוד כוחות הביטחון עסקו באותו שבוך בדיוק בהגבלת מתפללים יהודים ובמעצר יהודים שהעזו ליטל לולב או למלמל תפילה (שב"ה הכל לאחרונה השתנה לטובה, ומתפללים היום בקול גדול ובשמחה לה' יתברך, אמנם עדיין ללא לולבים וספר תורה, שגם זה בקרוב ישתנה בגדול), הר הבית הפך לבמת הפגנה והסתה פרועה של אויבים שקראו בגלוי למלחמה ולשפיכות דמים, מתוך המציאות הזו נולדת זעקה אחת ברורה: החובה המוחלטת לעלות ולהשתלט על הר הבית היא המפתח הבלעדי למניעת כל הצרות, הפיגועים והאסונות הפוקדים את עם ישראל, חז"ל מלמדים אותנו פעמים רבות כי הקב"ה מנהל את העולם באותות ובמופתים, ולעיתים הוא מאפשר למציאות לצעוק את מה שהנהגה עיוורת מסרבת לראות, כאשר מקום המקדש - ההדום של כסא הכבוד, המוקד הרוחני שממנו יורדת ברכה וששון לכל העולם כולו, המקום שבו צריך להשפך דם על המזבח - מנוהל כמקום שבו המחבלים משתוללים, בעוד יהודים נדחקים הצידה באיומי קנסות ומעצרים, וכאשר עם ישראל מפקיר את ההר הקדוש שלו ומוותר להלכה למעשה על קיום מצוותיו שם, באים רוצחים עם שלטים ומסיתים לעשות פיגועים עד שירושלים תשוב לידיהם.

תורתנו מלמדת אותנו שכל מה שמתרחש בעולם הגשמי אינו אלא השתקפות של המציאות הרוחנית, המלחמות, הפיגועים, הצרות והמצוקות הביטחוניות אינם אלא רמזים שהקב"ה שולח לנו בגלל שאנחנו בורחים מהמקור האלוהי - הר הבית, הר הבית הוא "שער השמים", המקום ממנו שופע השפע, החיים, הברכה והשלום לעולם כולו, כאשר עם ישראל מדיר רגליו מהמקום הזה, כאשר בתי הדין, המנהיגות והציבור הרחב מעדיפים להתספק במרחוק ובכבי על חורבן מבלי לעשות את המעשה הפשוט של נוכחות ודריסת רגל בטהרה במקום שמותר לכו"ע לעמוד בו - נוצרת פריצת חומות מסוכנות, הן ברוחניות והן בגשמיות, חז"ל מגלים בשי"ם במדרשים כי כל מי שיש לו צער ואינו זועק עליו כראוי, ואינו מפנה את מבטו אל השורש - מביא על עצמו צרות נוספות, וכאשר הצרות פוקדות את עם ישראל, הכתובת הראשונה שצריך לזעוק אליה היא הר בית ה', ההימנעות מעלייה להר הבית, וההשלמה עם כך שהאויב הוא זה בביתו של אבינו מלכינו ומגין את דגליו, הן שנתנו את הפתחון פה למקטרגים להביא עלינו את המלחמה הנוראה של השבעה באוקטובר.

יש שיטענו מתוך פחד או תוסר הבנה: "אדרבה! העלייה להר הבית היא זו שמדריקת את האש ומביאה את הפיגועים!..." אבל זה בדיוק ההיפך מן האמת, מעולם לא ראינו כימינו אדם שמוותר לו ביתו מפני שיש ערבים מאיימים עליו, אלא הוא מיד מוסיף עזרה במהירות ע"מ לקחת חזרה את ביתו, ואי"כ קשה לי מאוד מדוע הבית של ה' אין שום בעיה שישאר בידי הערבים??? מדוע ביתנו עדיף מביתו של ה'? ולכן אדרבה העלייה להר הבית בטהרה, מתוך יראה שמים, תפילה זכה, ובעיקר מתוך תביעה לכבוד שמים - היא החומה המבוצרת ביותר של עם ישראל.

ובפרט שידוע לכל שהשב"כ באותו חודש אמר לשר בן גביר אל תעלה להר הבית זה יכול לגרום בלאגן... ובאמת הוא לא עלה להר הבית אך בכל זאת זה קרה, למרות שידוע שהשב"כ היה אז בידיהם של השמאלנים וחלק מהם שותפים לכל

למען תספר

הר' דניאל הי"ו סיפור בענייני המקדש

המלך ושלוש בנותיו (מאת מרדכי אבן אש חי)

נפשם למענה בכל עת ובכל שעה, כאותו שר.
2. בעלי הבתים – העסוקים ביישובו של עולם במשך ימות החול, אך קובעים עיתים לתורה, באים לשיעורים ומכבדים אותה בשבתות ובהגאים, כאותו עשיר.
3. המזלזלים – אלו המתרחקים מהתורה ומזלזלים בה בימי חייהם, וכשמגיע יום הדין הם מנסים להטות מצוות ברגע האחרון כדי לכסות על מהדליהם, כאותו עני. אך מלך מלכי המלאכים יודע תעלומות ובוהן כליות ולב.

והדבר נוגע גם לגבי הר הבית, יש יהודים שזכו להבין שכדי לכבד את התורה צריך לקיים את כל מצוות התורה, וכל שכן את המצוות התלויות במקדש, שכפי שראוים מהתורה והנביאים, המקדש צריך להיות אחד העניינים המהותיים ביותר אצל כל איש ישראל, יהודים אלו החליטו ללכת נגד הזרם ולעשות צעד נועז-לעלות להר הבית (כמובן לאחר למידת ההלכות בדקדוק)

יש סוג שני של יהודים, שהביט את חשיבות העיסוק בענייני מקדש, את חשיבות העלייה להר הבית לקידום כל ענייני המקדש והם תומכים בה ומעודדים אותה, הם עצמם עדיין אינם עולים, קשה להם חברתית או שהם מחכים לאישור של רב מסויים גם ליהודים אלו יש את הזכות שלהם על מה שהם עושים למען המקדש, אך הסוג השלישי הוא אותם אלו שמזלזלים, שצועקים כרת כרת, מבלי ללמוד קודם את ההלכות את הגבולות, שקוראים לעולים משיחיים (כאילו שהם בעצמם לא מאמינים בביאת משיח).

לעתיד לבוא כשיבוא מלך הכבוד, כולם יבינו איפה הלב צריך להיות אך בוא נזדרז להיות מהקבוצה הראשונה, של רואי פני המלך ונזכה שעוד בשמחת התורה הזה לאחוז בספר התורה ולומר לקב"ה "אני משתדל לעשות ככל שביכולתי לקיים את כל דברי התורה הזאת, בין מה שמקובל ובין מה שלא, כי אתה, ריבונו של עולם, ציוותנו לקיים את כל התורה"

מעשה במלך שהיו לו שלוש בנות אהובות, וברכות הימים השיאן בשמחה לבחירי ליבן. יצא שאחת נישאה לשר חשוב, השנייה לסוחר עשיר, והשלישית לאיש עני. המלך שמח בשמחת בנותיו על שמצאו את זיווגן, ולא ייחס חשיבות למעמד הכלכלי או החברתי של החתנים. לימים, התגעגע המלך לבנותיו והחליט לצאת למסע ביקור בבתיהן:

● השר כיבד מאוד את אשתו. הוא לקח אותה עימו לכל מקום, דאג לכל מחסורה, ואף העניק לה מכל טוב יותר ממה שדאג לעצמו.

● העשיר כמעט ולא התפנה לענייני ביתו, ומרוב עיסוקיו ראה את אשתו רק משבת לשבת. אך מנהג טוב היה לו: בכל ערב שבת היה קונה לה את כל שאיפת נפשה - מאכלים טובים, מלבושים נאים ותכשיטים.

● העני זלזל באשתו מאד. הוא התייחס אליה כאילו הייתה פחותה שבשפחות, העביד אותה בפרך ואף נהג בה באלימות. כששמעו השלושה על ביקורו המתקרב של המלך, נחלקו תגובותיהם:

השר שמח מאד, כי ידע שטוב גורלו ויקבל פנים שוחקות, שהרי כיבד את בת המלך בכל עת. העשיר חשש מעט, אך קיווה שיעלה בידו לפייס את המלך בזכות הדאגה והכבוד שהרעיף עליה בכל ערב שבת. אולם העני לא ידע נפשו מרוב פחד. הוא החל לרוץ ממרפאה למרפאה כדי לקנות משחות ורפואות שירפאו את פצעי אשתו, שנגרמו מעבודת הפרך ומהמכות שהנחת עליה. ראתה זאת אשתו, גיחכה ואמרה לו: "האמנם סבור אתה כי אבי תמים הוא? הוא יבחין מיד מי באמת מכבד את בתו ומי מזלזל בה!" וכדבריה כן היה – כשהגיע המלך, עמד מיד על אופיו של כל אחד מהם והשיב לכל אחד כגמולו.

והנמשל:

שלושת החתנים הם משל לשלושה סוגי בני אדם ביחסם לתורה הקדושה:

1. תלמידי החכמים – המכבדים את התורה תמיד, מוסרים

הלכות קודם עליה להר הבית

בעל קרי אסור מן התורה להכנס בהר הבית עד שיטבול, ולכן חייב כל אדם טרם כניסתו להר הבית לרחוץ כל גופו במים חמים, ולחפוף שערו קודם שטובל, ולבדוק ולעייין בכל גופו שאין לו זיעה ושאר חציצה, וכן לבדוק שאין לו קשרים בשערות או בזקנו קודם שטובל. ורק דברים שדרך להקפיד עליהם יש להסירם לגמרי שלא יהיו לו חציצה, אבל אם לא רגיל להסיר את אותם כתמים שיש עליו כשיש לו אירוע חשוב אינם חוצצים. והטבילה במקוה היא רק במקוה שכשר לטבילה דאו' – שמועיל הלכתית גם לנשים.

העלון מוקדש

להצלחת וישועה: חיים ורמי בני יפה בכל העניינים. יעקב ומשה חיים בן אסתר. להצלחה בכל העניינים: הרב דוד שרן וב"ב מטבריה, וכן אברכים ת"ח מירושלים ומהעיר 'מעלות' רבני ברק. וקריאת אתר ועוד, שמדפיסים את העלון מדי שבוע במאות עותקים לזיכוי הרבים! וקנאת סופרים תרבה חכמה... כל אחד מוזמן לזכות לשלוח בקשה במייל ולקבל את העלון ולהדפיס בעירו, וזוכה במאות שעות של תורה.

עליית ונושעת

מאת הר' אליהו הי"ו

התפללתי בהר הבית שה' יתן לי מהשפע של ביתו כל מה שאני צריך והייתי צריך כמה דברים לבית (מוצרי חשמל ועוד כמה דברים) ובאמת תוך כמה ימים קיבלתי את אותם דברים בדרך נוחה ביותר, וכבר ראינו דברים אלו בחוש כמה פעמים, וגם אני מפרסם כדי לעשות קידוש ה', שעם ישראל ידע את הכח של הר הבית.

(השמות שמורים במערכת).

דרושים מהזיקים להצטרף בשותפות הפצת העלונים שמודפסים במאות עותקים

בכמה מקומות בארץ ב"ה לזיכוי הרבים ניתן להתקשר לפ"ל: 054-8406387

ניתן להקדיש להצלחה לרפואה לזרע"ק ולהבדיל לע"נ... ורבים ראו ישועות...

לקבלת העלונים, להפצה, הערות והארות ותרומות ניתן לפנות במייל: a0583229745@gmail.com

שאלת השאלות

הר' עובדיה י' ציון
מתוך הספר אגרות עובדיה - המקדש בהר ציון

מה? גם אתה שר את השיר הזה? מה אתה משועמם?

יש לי שאלה קטנה אליך קורא יקר, בטח גם אתה רוקד ושמת בחג שמחת תורה, אבל אם כבר אתה שר ורוקד אולי ישמעו אנשים מה שפיך שר, כל אחד יודע ששירה זה לא סתם אלא זה הרבה רגש, ואם כן קשה ביותר למה כל עם ישראל החרדים והדתיים ואפי' הרחוקים יותר עומדים ביום הזה, מקיפים את הבימה, רוקדים ושרים "לעיר ציון הר קדוש שם נשמת ונעלה" מתוך גרונם בשמחה גדולה, אך עולה כאן שאלה עצומה, האם אתם משועממים? האם סיימתם לקיים את כל התורה שאתם שרים ומבקשים לעלות להר הקודש לשמוח שם? יש כאלו שאולי קצת מתביישים, כי הם כל הזמן אומרים את הטענות הללו על מי שמשחקקק ועולה להר הבית בטוהרה, וכי משעמם לכם... וכי קיימתם את כל התורה... והנה פתאום אני בעצמי שר את זה? ! אמנם אין יארוש בעולם כתב ר' נחמן תמיד אפשר לתקן, תוכל עדיין לעלות להר הבית וכך גם לא תהיה סותר את עצמך, תלמד את ההלכות, תבדוק את החשיבות כמה הקב"ה דורש ומתחנן מאיתנו לעלות להר הבית - ביתו הגדול והקדוש, תבין כמה רחוקים אנחנו מלשמח את הקב"ה במקום זה, ותהיה גם אתה מעובדי ה' שעובדים את הקב"ה כפי מה שהוא ביקש ממנו בתורתו, ולא כפי מה שהולך בחור, שמחה על סיום התורה בזמן שחצי ממנה לא קיימנו זה לא מוזר? היום תחשוב על הדברים ומחר תעלה לביתו של מלך מלכי המלכים.

סימני מסכת סוכה - הבא ניקה עימנו את דברי הגמרא.

כולנו אומרים ברוך אתה ה' בונה ירושלים, אבל כשאנחנו מגיעים לבניין בית המקדש אנחנו נזכרים שכתוב בשם המדרש שה' יבנה את ביהמ"ק? על בנין ירושלים שאין מצוה אנחנו בונים וקונים... אבל בנין ביהמ"ק שזה כן מצוה אנחנו מוסרים להקב"ה שהוא יקיים אותה??? לא נתנה תורה למלאכי השרת אבל להקב"ה כן? ! הוא ביקש שאנחנו נבנה ביהמ"ק ואנחנו מסרבים ואומרים רק אתה תבנה או תוריד מהשמים - מה שהכי קל לך ח"ו? אין אף דעה בראשונים שאומרת כך! כבר אמרו חז"ל בגמ' סוכה: "אם אתה לא תבוא אל ביתי אני גם יבוא אל ביתך, אבל אם אתה תבוא אל ביתי אני גם יבוא אל ביתך", מי שרוצה שהקב"ה יבוא אל ביתו צריך גם הוא לבוא לבית של ה'...

כבר 2000 שנה רק על הנייר

לשיעורים בענייני הר הבית 054-8406387

בכל שבוע יש אפשרות להצטרף לנסיעה להר

בית ה' (בזריזות) לאחר טבילה במקווה.

למעוניינים מנתיבות: 054-8406387

למעוניינים מבני ברק: 055-6764266

תמונות השבוע

תסתכלו טוב על התמונה הזו, סוכה מעוצבת לתפארת, קירות מצוירים עם ציור של המקדש והשערים, שלט מושקע עם "מזמור הכיסופים" של עולי הרגל, וכיבוד קל שמונח בצד, אבל יש כאן פער אחד שאי אפשר להתעלם ממנו: קל לנו מאוד לראות את קירות הסוכה עם ציור של המקדש, לקרוא מזמור תהילים ולנגן שירים על כמה אנחנו רוצים שהבית יבנה מחדש, זה נוח, זה לא

דורש לעשות שום דבר חוץ מאשר לשבת על כיסא פלסטיק וכוס שתייה קלה ולדמיין מרחוק... אבל מה קורה כשהמקדש האמיתי נמצא במרחק נסיעה קצרה, והר הבית פתוח לרווחה לעלות ולהשתחוות? פתאום כל ה"כיסופים" נשארים בגבולות הקירות המצוירים של הסוכה שלנו, כיצד ניתן לשיר "נכספה וגם כלתה נפשי לחצרות ה'" מתוך סוכה ממוזגת בזמן שאנחנו לא מגיעים למקום שבו באמת זה חצרות ה', הגיע הזמן להפסיק להסתפק בתמונות וציורים של ביהמ"ק, מי שבאמת כוסף לבית ה', לא מסתפק בחיקויים על הקיר - הוא קם ועולה אל ההר.

ספר אגרות עובדיה
"המקדש בהר ציון"

כ 500 צילומים
מסמכים
ותמונות חדשות
ונדירות

"המקדש בהר ציון"

הספר כבר מוכן להדפסה אבל חייב את התמיכה שלכם. הספר שמקיף את סוגיית העליה להר הבית, כל הראיות על חובת בנין בית המקדש, למה אין רבנים שמפרסמים בפומבי בכל עניינים אלו? מי הרב שתלה שלטים לא לעלות להר הבית והוא בעצמו היה עולה? כל הראיות על מיקומו של בית המקדש במדויק. פתרון כל הטענות וההשערות והספקות שקיימות בימינו סביב הקרבת הקרבנות, ופרה אדומה, ובניית מזבחה בימינו. מי הם גדולי' שתמכו בהקרבת קרבנות בימינו, מכתבים נדירים על התומכים בהקרבת קרבנות בימינו כולל מאת דיינים ואף מהראשונים הגר"צ יוסף שליט"א, מה השיב מרן הגר"ע יוסף זצוק"ל על מי שטען שאין להקריב קרבנות בימינו... הספר משולב במאות תמונות מעל הר הבית ומתחת הר הבית, תמונות ותיעודים שלא מפורסמים, ועוד אלפי דברים נדירים, כל זה מומזן לכמה תומכים כדי להפיץ את האור בעולם.

כל התורם 360 ₪ להוצאת הספרים יזכה גם בזכות עצומה, וגם בספר שיגיע אליכם עד הבית, הזדמנות שאסור לפספס לתרומות חייג עכשיו לפ"ל או למייל:

a0583229745@gmail.com